

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΔΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ 1

160.

Χαρτ. 0,31x0,20. Αιώνος XVI (φ. 427).

1 (φ. 1α). Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγοι.

α' (φ. 1α). «Εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαῖον». — β' (φ. 9α). «Εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν».—

2 (φ. 17α). Ἐφραὴμ τοῦ Σύρου «Λόγος περὶ τοῦ Ἀντι-
χρίστου καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος».

3 (φ. 266). Ἰωάννου Χρυσοστόμου «Λόγος εἰς τὴν ἀρ-
χὴν τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ καὶ περὶ
πονηρῶν γυναικῶν».

4 (φ. 486). Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως «Διήγη-
σις δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν τὴν μνήμην ἐορτά-
ζομεν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου καὶ περὶ νηστείας
καὶ ἐλεημοσύνης».

5 (φ. 58α). «Διήγησις περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ὅπως
καὶ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν ἐτησίως τελεῖν ἢ τοῦ θεοῦ
ἐκκλησία».

6 (φ. 68α). Ἰωάννου Χρυσοστόμου «Λόγος εἰς τὴν προ-
σκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ».

7 (φ. 756). «Βίος καὶ ἄσκησις τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας
δσιῶς ἀσκησάσης κατὰ τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου».

* Αρχ. Μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλόν.

8 (φ. 976) «Διήγησις ὀφέλιμος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας συλλεγεῖσα καὶ
ἀνάμνησιν ποιῶσα τοῦ παραδόξου θαύματος ἡνίκα Πέρσαι καὶ βάρ-

1. Συνέχεια ἐκ τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος τομ. ΙΕ' σελ. 93.

βαροι τὴν βασιλίδαν κατέλαβον καὶ πολέμῳ περιεκύκλωσαν· οἱ καὶ ἀπώ-
λοντο θείᾳ δίκῃ πειραθέντες· ἡ δὲ πόλις ἀσυνήγιστα συντηρηθεῖσα πρε-
σβείαις τῆς Θεοτόκου ἐτησίως ἔκτοτε ἔδει εὐχαριστήριον, ἀκάθιστον
τὴν ἡμέραν ἐκείνην κατονομάζουσα».

Ἄρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις Ἰρακλείου τοῦ τῶν Ῥωμαίων βασιλέως Νουρῆος ὁ τῶν
Περσῶν τὴν ἀρχὴν ἔχων.

9 (φ. 107β). Ἰωάννου Χρυσοστόμου «Εἰς τὸν πλούσιον,
καὶ τὸν Λάτχρον».

10 (φ. 112α). Ἀνδρέου Κρήτης «Εἰς τὸν τετραήμερον Λό-
γιστον».

11 (φ. 127α). Ἐπιφανίου Κύπρου «Εἰς τὰ βάρια».

12 (φ. 141β). Ἰωάννου Χρυσοστόμου «Λόγος περὶ ἐλει-
μυσμένης καὶ εἰς τὰς δέκα παρθένους».

13 (φ. 150β) Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου «Εἰς τὴν γυναῖκα τὴν
ἀμαρτωλὸν τὴν ἀλείψασαν τὸν Κύριον μύρω καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον».

14 (φ. 161β) Ἰωάννου Χρυσοστόμου «Εἰς τὴν προδοσίαν
τοῦ Ἰούδα καὶ εἰς τὸ Πάσχα καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μαρτύρων καὶ
περὶ τοῦ μὴ μνησικαχεῖν».

15 (φ. 173α) Γεωργίου Νικομηθείας «Εἰς τὸ Εἰστήκεσαν
δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν».

16 (φ. 191α), Ἐπιφανίου Κύπρου «Εἰς τὴν θεόσωμον τα-
φὴν τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς
τὸν Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθείας καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ Ἄδη τοῦ Κυρίου
κατάβασιν μετὰ τὸ σωτήριο πάθος παραδόξως γεγεννημένην».

17 (φ. 205α). Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγοι.

α' (φ. 205α). «Κατὰ μεθύντων καὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».—β' (φ. 214α). «Εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ καὶ εἰς
τὴν πίστιν αὐτοῦ».—γ' (φ. 220β). «Εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν».—δ' (φ. 223α)
«Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».—ε' (φ. 227α). «Περὶ
σωτηρίας ψυχῆς καὶ περὶ ὑπομονῆς καὶ εὐχαριστίας καὶ μὴ οὕτω σφοδρῶς
θρηνεῖν τοὺς τελευτῶντας καὶ μάλιστα ὅπου δ' ἂν νήπιοί τινες καὶ ἄρθο-
ροι ἐξῆλθον ἐκ τοῦ κόσμου τούτου».—ς' (φ. 238α). «Εἰς τὴν ἁγίαν Πεντη-
κοστήν καὶ εἰς τοὺς Ἀποστόλους».—ζ' (φ. 244β). «Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους
πάντας».

18 (φ. 251α). Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «Εἰς τὸ γενné-
σιον τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου».

19 (φ. 256α). Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγοι.

α' (φ. 256α). «Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ κορυφαίους τῶν Ἀποστό-

λων Πέτρον καὶ Παῦλον». — β' (φ. 260α). «Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους δώδεκα Ἀποστόλους». — γ' (φ. 263α) «Εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν καὶ εἰς τὴν χήραν».

20 (φ. 267β). **Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας** «Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

21 (φ. 271α). **Ἀγροῦ Κρήτης Λόγοι**.

α' (φ. 271α). Εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Μένει ἀτελής ὁ λόγος ἐν ταῖς λέξεσιν ἐπὶ: *στιάδος κείμενον*, ἀγράφου ἔντος τοῦ ἡμίσεως φ. 282β καὶ 284. — β' (φ. 285α). «Ἐγκώμιον εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου».

22 (φ. 293α). **Ἰωάννου Εὐχαϊτων** «Ἐγκώμιον εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου».

23 (φ. 308α). **Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ** «Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου».

24 (φ. 324α). **Ἀγροῦ Κρήτης** «Εἰς τὴν σεβάσμιον κοίμησιν τῆς Θεομήτορος».

Ἐν φ. 324α-β κενὸν μεταξὺ τῶν λέξεων *κἂν ὡς ἀτριβεῖ καὶ οἶμαι ψυγαὶ περιγορεύουσαι*.

25 (φ. 333α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου».

26 (φ. 338β). «Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας». Μόνον ὀλίγοι στίχοι τῆς ἀρχῆς, διαγραφέντες δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν

27 (φ. 339α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** «Εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

28 (φ. 347α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγοι**.

α' (φ. 347α). «Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα». — β' (φ. 352α). «Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια».

29 (φ. 355α). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου συγγραφεὶς καὶ ἀποσταλεῖς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ξένη μοναχοὺς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας».

30 (φ. 404α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Εἰς τὴν ὁππαντὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα».

Ἐν φ. 406α δύο λέξεις ἐν εἰρήνῃ ἐλαφρῶς διεξεσμέναι, διαγεγραμμέναι δὲ καὶ δι' ἐρυθρῶν ὑπ' αὐτὰς στιγμῶν.

31 (φ. 409β). «Διήγησις περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς σεβασμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου».

ββ (φ. 409β). Ἰωάννου Χρυσοστόμου δύο λόγοι εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου».

Ὁ κῶδ.ξ γέγραπται κατὰ δύο σελίδας πλὴν τοῦ φ. ββ1ι.

Τὸ φ. 427β ἄγραφον.

Στιχῶσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιχλωπτομένην ὑπὸ βύρσης μεθ' ἄλλων ἐπιτυπωμάτων.

161.

Χαρτ. 0,27 X 0,19. Αἰῶνος XVIII (φ. 128).

1 (φ. 2α). Θεοφύλακτου Βουλγαρίας «Ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον».

Προτάσσεται τὸ Προοίμιον ἀρχόμενον (φ. βα) ἀκέφαλον ἀπὸ τῶν λέξεων τῆρήσαι τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ ἐπαγγέλλονται. Ἡ λείπουσα ἀρχὴ εὑρηται ἐν νεοελληνικῇ μεταφράσει νεωτέρᾳ χειρὶ τοῦ αὐτοῦ ΙΗ' αἰῶνος ἐν φ. 2ι-β. Ἡ ἑρμηνεία οὐζέται μέχρι καὶ μέρους τοῦ κεφαλαίου κς', μένουσα κολοβὴ ἐν ταῖς λέξεσι φασί γὰρ ὅτι νόσῳ ὑδαρικῇ περιπέπτωκεν, ὥστε ἔ....

2 (φ. 91α). «Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς προπαιδείας τοῦ λογαριασμοῦ».

Ἔπονται ἕτεροι κανόνες καὶ πράξεις τῆς Ἀριθμητικῆς.

3 (φ. 103α). «Ἐπιστολάριον σύντομον, περιέχον διαφόρους χαρακτῆρας καὶ ὑποδείγματα ἐπιστολῶν πρὸς ὅποιονδήποτε πρόσωπον ἀξιωματικόν, κοσμικόν τε καὶ ἐκκλησιαστικόν μετὰ τοὺς τίτλους τῶν αὐτῶν κατὰ τὸν κοινὸν τρόπον, ὡς τὴν σήμερον συνηθίζεται καὶ ὡς ἔμπροσθεν φαίνεται».

Περιλαμβάνονται ἀρχαί, τέλη, ὑπογραφαὶ καὶ τίτλοι ἐπιστολῶν. Ὑπογραφή πάντοτε ἡ αὐτὴ Μελέτιος μοναχοῦ ἀπὸ Ἁγίου Ὄρους (ἢ ἀπὸ Σούρπαν) μετὰ χρονολογίας 1792. Αἱ πλεῖσται τῶν διευθύνσεων εἰς Σέρρας ἢ εἰς Σούρπαν. Οἱ εἰς οὓς ἀπευθύνονται οἱ τύποι τῶν ἐπιστολῶν εἰκονικοί, καθ' ἃ φαίνεται, πλὴν δὲ τούτων καὶ πατριάρχης Κύριλλος, οἷος δὲν ὑπῆρχε τῷ 1792, ὡς οὐδ' ἀπτοκράτωρ Ῥωσίας Παῦλος, ὄρθας πράγματι 1796—1801). Ἐν φ. 123α «τῷ ὑψηλωτάτῳ πανεκλαμπρωτάτῳ μεγαλοπρεπεσιάτῳ τε καὶ ἐνδοξοτάτῳ Ἰσμαὴλ μπεῖν... εἰς Σέρρας». Ἐν τέλει τύποι ὁμολογιῶν.

Ἐν τέλει (φ. 126β). Αὐτὸ τὸ βιβλιαράκιον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τῷ ταπεινοῦ, ἀχρείου τε καὶ ἀναξίου παιδαγωγοῦ, τοῦ ὑποκάτωθεν γεγραμμένου καὶ ἐδόθη τῷ ἐμῷ φίλῳ ὄνομαι Μελέτιος μοναχῆς, ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Φιλοθέου. Τὸ ὅποιον τοῦτο αὐτὸ τὸ βιβλιαράκιον. Πρῶτον μὲν περιέχει τὴν προκείμεναν τοῦ λογαριασμοῦ, ὑστερον ἡ μονάδα. Ἐπειτα φανέρωσις τῆς μονάδος μετὰ πόσα ψηφία εἶναι κάθε ἀριθμὸς μετέπειτα συμμαρτυροῦσι, καὶ ποδὸς πληθυσμῶν, εἰρηλμῶν καὶ μοιρασμῶν. Δεύτερον δὲ περιέχει ἐπιστολάριον σύντομον περιέχον διαφόρους χαρακτῆρας καὶ ὑποδείγματα ἐπιστολῶν, πρὸς ὅποιονδήποτε πρόσωπον ἀξιωματικόν, κοσμικόν τε καὶ ἐκκλησιαστικόν μετὰ τοὺς τίτλους τῶν αὐτῶν κατὰ τὸν κοινὸν τρόπον ὡς τὴν σήμερον συνηθίζεται. Ὅθεν περκαλῶ ἡερμῶς, ἡσυχῶς καὶ μετὰ ἡμελῶν τὸ ἀναγνώσει. καὶ μὴ ἐπυρροῦσθωσι ἔαν καὶ εὑρωσι κίνενα

πράγμα, καὶ νὰ τὸ διορθώσωσιν ἀνευ γογγισμοῦ ταῦτα καὶ ἔρρωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες.
Ἐν ἔτει—1792—Ἰουλίῳ 9— Τῆς ὑμετέρας ἀγάπης ταπεινὸς δοῦλος, καὶ ὅλος ἐκκρε-
μὴς. Ἰωακείμ Μοναχός, καὶ παιδαγωγὸς χρηματήσας ἐν τῇ κώμῃ Σούρπα.

Ἄνωθεν τούτου χειρὶ πιθανῶς τοῦ Μελετίου μοναχοῦ Ὁ θεὸς νὰ πληρώσῃ
τὸν μισθὸν σου ἅγιε διδάσκαλε ὡς κοπιᾶσαντι διὰ κοινὸν συμφέρον τῆς ἡμετέρας ἀδει-
φότητος καὶ συγκενίας. Κάτωθεν δ' ἐν τῇ ἡμέρᾳ Δεκεμβρίου 15 Ἔδοσα τοῦ γέρου Ἰα-
κώθου ἀρσανάρι. γρο. 10 ἤτοι δέκα.

Ἐν φ. 89α ἄλλη χειρὶ νεωτέρῃ παρῆγγραπτα τάδε· 1801 Ἰουνίου ἔλαβα αὐτὴν
ἀπὸ τὸν ἐκείνου τὸν θεμελιὸν ἀπὸ τὴν Σούρπαν καὶ μετὰ τὸ ἔδοσα γάρβιν φιλικῆς καὶ δει-
κνυμύσων του αἰώνιον καὶ ὁ θεὸς νὰ τοῦ δόσῃ ἀνταπόδομα τὴν βασιλείαν τὸν οὐρα-
νὸν γένιτο ἀμὴν. Κατωτέρω δὲ τὸ φύλλον εἶνε πλήρες τροπαρίων ὡς δοκι-
μίων κονδυλίου. Ἐν φ. 90 ἀκέφαλον ἐκ κώδικος μεγαλητέρου πῶς σχήματος
παραμύθιον περὶ παπουτζῆ γενομένου βεζύρη, συνεχιζόμενον ἐν φ. 90α, ὅπερ
ἄλλας περιέχει ὁδηγίας περὶ βράσεως ὕμων. Ἐν τῷ φ. 90α τάδε· 1803 Ἰα-
νουαρίου α' ἐπακρόθῃ ἡ Κοσταρίνα μετὰ τὸ βουτὶ τὰ ἄγρια μίσα εἰς τὸν ἀγριά· καὶ ἀπὸ
τότε ὡς τῆς Ὑπαπαντῆς τὴν καθ' ἡμέραν ἔδραγε. Τὸν αὐτὸν μίνα ἐφαγόθῃ μία γυναίκα
ἀπὸ τὸν λύκον εἰς Κάδαλον. Τὸ αὐτὸ ἔτος Φεβρουαρίου γ' ἐπαράδοτε ὁ Μιγαλάκης τοῦς
χάρακας τῶν μχ. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἐμπίκα στὴν ευφραϊαν στὴν Μάνιν στὰ Ἰζιανίτικα
ἐργόμενος ἀπὸ τὸ ἄγριον ὄρος μετὰ τὸν Σαράντον καὶ Ἀρφάνιν φελούρι. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἦτον
ἐσθίονα τῆς κάψης στὴν Μάνιν καὶ ἐπόνεσαν πολλοί. ἄλ κ...

Τὰ φ. 4β, καὶ 90β ἄγραφα.

Ἐν τῷ πρὸ τοῦ φ. 1 παραφύλλῳ Κκί τότε πέλει Ἰωάσαφ Ἱερομονάχου κόπος
καὶ κτίμα ἰδιό[γει]ρον καὶ οἱ ἐντυγγάνωντες εὐχαίσθη ὑπὲρ ἑμοῦ. Ἐν τῇ κάτω ἡμέρᾳ τοῦ
παραφύλλου τοῦ συγκεκολλημένου τῷ περικαλύμματι τῆς ἀρχῆς σημείωσις
ἐξόδων ἀναξία λόγου.

Τὸ φ. 1 εἶνε ἐπιστολὴ τοῦ οὐροφύλακος τῆς ἐν ἀγίῳ ὄρει μονῆς Ξηρο-
ποτάμου Βενεδίκτου 1782 Μαρτίου 20, ἣς ἡ ἐπιγραφή καὶ διεύθυνσις ἐν τῷ
ἀπισθίῳ μέρει τοῦ πρὸ τοῦ φ. 1 παραφύλλου «Τῷ πανοσιωτάτῳ καὶ ἐν Χρι-
στῷ ἡμῶν ἀδελφῷ ἀγίῳ ἐκκλησιάρχῃ κυρίῳ κυρίῳ Νικοδήμῳ Ξηροποτα-
μινῷ. Εἰς Πλουαπούτους. 1782». — Τὸ φ. 127 καὶ 128 εἶνε ἐπιστολὴ τοῦ
αὐτοῦ Βενεδίκτου ἀπὸ τῆς Ἰωνίου ε' «Τοῖς πανοσιωτάτοις καὶ ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς τῆς καθ' ἡμῖς Ἱερῆς μονῆς τοῦ Ξηροποτάμου, ἀγιο-
τίτῳ ἐκκλησιάρχῃ κυρίῳ κυρίῳ Νικοδήμῳ καὶ ἀγίῳ Ἱεροδιακόνῳ κυρίῳ κῆρ
Μεθοδίῳ ἀσκαστες. Εἰς Βρισσοβόν. 1792. Ἡ ἡμέρα κεκοιμημένη. Ἀμφότερα τὰ
γράμματα ταῦτα φέρουσιν ἐπικεκαυμένην τὴν σφραγίδα τῆς μονῆς.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῷ ἀπισθίῳ περικαλύμματι ἀνά-
ξια λόγου σημειώματα περὶ γροσίων δοθέντων εἰς Μανιάταις μοναχοὺς καὶ
συμβολικόν τι κείμενον.

Στάχσις ἐκ ναστοῦ χάριτος περιβεβλημένου διὰ φύλλων περγαμηνῆς IB' αἰῶνος κατὰ δύο σελίδας ἐκ λόγου ἐκκλησιαστικοῦ.

162.

Χαρτ. 0,24X0,20. Αἰῶνος XV (φ. 394).

1 (φ. 1α). Συναξάριον τοῦ ἐνιστοῦ.

Ἄρχεται ἀκέφαλον ἐν μέσῃ τῇ κε' Σεπτεμβρίου.

2 (φ. 361α). «Κανόνες κατ' ἤχων τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου».

3 (φ. 371β). «Ἀκολουθία τῆς παρακλήσεως».

4 (φ. 375α). . . . πεντηκοστάρχου» (κολοβόν).

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας, κοσμεῖται δ' ὑπὸ ἐνίων κομψῶν μικρῶν ἐπιτίτλων καὶ τινῶν ἐγτέχνων μικρῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.

Τιλοφόβρωτος ἐν τῇ ὄψι, βεβλαμμένος δὲ ὑπὸ νοτίδος καὶ ἄλλως καὶ ἐν τῷ ἄνω πρὸς τὴν ράχιν μέρει.

Τὸ φ. 371β ἄγραφον.

Στάχσις διὰ ξυλίνων πινακίδων περικυλιπτομένων διὰ βύρσης μεθ' ἄλλων ἐπιτυπωμάτων.

163.

Χαρτ. 0,25 X 0,16. Αἰῶνος XVII (φ. 321).

Ἀθήλου Συγγραφεύς Θεολογική.

Ἄρχ. ἀκέφ. ἀπὸ τοῦ κεφ. β' τοῦ Α' Βιβλίου· εἰδέναι ὁ ἀγνοῦσι καὶ ὁ ἐθέλουσιν εἰδέναι οὐ δύνανται.—Κεφ. γ' «Περὶ τῆς διαφόρου κρίσεως τῶν ἀναγιγνωσκόντων καὶ διαφόρου αὐτῶν καταλήψεως».—Κεφ. δ' «Τίνα ποτε τῆς ἁγίας Τριάδος ἐδογματῶσαν οἱ διδάσκαλοι».—...ιγ' «Περὶ τῆς γνώσεως τοῦ προσώπου τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου εἴτε ἐν δόδῃ εἴτε ἐν ταπεινώσει». — (φ. 25β). Βιβλίον β'. Κεφ. α'. «Περὶ κανόνων καθ' οὓς ἡ Γραφή περὶ πατρὸς καὶ υἱοῦ διαλέγεται». κεφ. β'. «Περὶ τῶν τῆς Γραφῆς χωρίων περὶ ὧν ἀμφιβάλλεται πότερον διὰ τὸ προσληφθὲν κτίσμα ἐλάττω τοῦ πατρὸς ὑπαγορεύουσι τὸν υἱὸν ἢ τοῦτο μάνον ὅτι εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἴσος ἐστὶ τῷ πατρί, ὅμως μέντοι διότι ἐκ τοῦ πατρὸς ἐστίν, ἥττονα τοῦτον διδάσκουσιν... Κεφ. ιη' «Περὶ τῆς ὁράσεως τοῦ Δανιήλ· ἐν ἧ αὐτῷ καὶ τὸ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ πρόσωπον ἐφάνη ἐν εἶδει σωματικῷ».—(φ. 53α) Βιβλίον γ'. Κεφ. α'. «Πότερον ἠνίκα ἀνθρώποις ὁ θεὸς ὤφθη αὐτὸς διὰ προσληφθέντος κτίσματος ἐν εἶδει ἐφάνη, ἢ ἄγγελοι ἐκ προσώπου αὐτοῦ διειλέχθησαν» Κεφ. θ'. «Περὶ τοῦ τὴν τῆς Τριάδος οὐσίαν μηδέποτε ἐπιφθαλμοῖς ἀνθρώπων φανῆναι, ἀλλὰ δι' ὑποκειμένου αὐτῇ κτίσματος δηλωθῆναι ἅπερ ἠθέλησεν».—(φ. 74β). Βιβλίον δ'. Κεφ. α'. «Περὶ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος δι' ἧς ἑαυτῷ τὸ ἀνθρώπινον γένος καταλλάττει, ὡς τὸ ἀπολωλὸς σωθῆναι». . . . Κεφ. κα'. «Περὶ τῆς αἰσθητῆς δείξεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ περὶ τῆς ἐνότητος τῆς συναΐδου Τριάδος».—(φ. 103β). Βιβλίον ε'. Κεφ. α'. «Ὅτι δεῖ μετρίως καὶ νηφαλαίως τὸν ἀνθρώπον καὶ ὅπερ ἡ τοῦ οἴκελου νοῦς φύσις ἀδιεξίτητος περὶ τῆς τοῦ θεοῦ οὐσίας διανοεῖσθαι». . . . Κεφ. ιε'. «Περὶ προσηγοριῶν ἀναφορικῶν ἕως οὐ πρὸς τὸν θεόν, ἀλλὰ πρὸς τὴν χρῆσιν ἀναφέρεσθαι χρῆ, ἐπειδὴ τῷ θεῷ οὐδὲν συμβέβηκεν».—(φ. 117β). Βιβλίον ς'. Κεφ. α' «Περὶ τοῦ εἰρημένου τῷ Ἀποστόλῳ Χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν»...Κεφ. ι'. «Περὶ τῆς γνώμης τοῦ ἁγίου Ἰλαρίου καθ' ἣν ἐν τῇ Τριάδι τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα νοεῖται ἀποδειξαι». — (φ. 127β).

Βιβλίον ζ'. Κεφ. α'. «Εἰ ἄρα πᾶν ὃ περὶ θεοῦ οὐκ ἀναφορικῶς, ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸ ὀρθῶς λέγεται καὶ ὅτινι οὖν τῶν ἐν τῇ Τριάδι προσώπων ἀρμόζει»...
 Κεφ. ζ'. «Περὶ τῶν τριῶν προσώπων τῆς μιᾶς οὐσίας». (φ. 143α) Βιβλ. η' Κεφ. α'. «Περὶ τῆς ἀπαρραλλείας καὶ μεγαλειότητος τῆς Τριάδος, ἐν ἧ οὐκ ἔστι πλέον αὐτῇ ἢ Τριῶς ὁμοῦ ἢ ἕκαστον τῶν προσώπων». — Κεφ. η'. «Ὅτι ὁ τὸν ἀδελφὸν ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ, ὅτι ἀγαπᾷ τὴν ἀγάπην αὐτῆν, ἣτις ἐκ θεοῦ καὶ θεὸς ἐστίν» — (φ. 156β). Βιβλίον θ'. Κεφ. α'. «Περὶ τοῦ ὅτι ἀεὶ δεῖ ζητεῖν τὸν θεόν...» Κεφ. β'. «Τί δήποτε ὡσπερ ἡ γνῶσις τοῦ νοῦ γέννημά ἐστι, μὴ καὶ ἡ ἀγάπη τόκος τοῦ αὐτοῦ ἐστίν». — (φ. 171α) Βιβλίον ι'. Κεφ. α'. «Περὶ διακρίσεως τῆς σπουδῆς τῶν ἀγαπώντων ὃ ἀγνοοῦσιν, ὅπερ οὐκ ἂν ἐζήτουν γνῶναι, εἰ παντελῶς ἠγνόουν»... Κεφ. β'. «Περὶ τοῦ χρῆναι ζητεῖν εἰκόνα τῆς Τριάδος καὶ ἐν οἷς ἡ ψυχὴ ἐκ τῶν τοῦ σώματος αἰσθήσεων συλλαμβάνει». — (φ. 186α). Βιβλίον ια'. Κεφ. α', — «Περὶ τοῦ τὴν εἰκόνα τῆς Τριάδος καὶ ἐν τῷ μὴ ὄντι θεοῦ εἰκόνη, τουτέστι τῷ ἐκτὸς ἀνθρώπῳ χρῆναι ζητεῖν»... Κεφ. ια'. «Περὶ μέτρου καὶ ἀριθμοῦ καὶ σταθμοῦ ὃν ὁμοιότης ἐστίν ἐν τῇ μνήμῃ καὶ δράσει καὶ θελήσει». — (φ. 204β). Βιβλίον ιβ'. Κεφ. α'. «Τί ποτὲ ἐστίν ὁ καὶ τῷ ἡμετέρῳ νοῖ νοεῖν χρῆ, πρὸς τὸν ἐκτὸς ἀνθρώπον ἀνήκειν»... Κεφ. ιε'. «Περὶ τῆς τοῦ Πλάτωνος δόξης, ἢ πεπίστευκε τὰς ψυχὰς ἑτέραν ζωὴν περιβαλέσθαι τὰ σώματα ἐσχηκέναι». — (φ. 221β). Βιβλίον ιγ'. Κεφ. α'. «Περὶ τῆς διπλῆς ἐνεργείας τοῦ λογικοῦ νοῦ ὧν ἄτερα μὲν τοῖς ἐν χρόνῳ, ἄτερα δὲ τοῖς αἰδίοις ἀνήκει...» Κεφ. κ'. «Περὶ τοῦ μηδένα δύνασθαι δίχα τῆς πίστεως πρὸς τὴν ἀληθινὴν μακαριότητα». (φ. 250α). Βιβλίον ιδ'. «Τίς ἐστίν ἡ ἀληθὴς τοῦ ἀνθρώπου σοφία»... Κεφ. ιθ' «Ὅτι τῷ αὐτοῦ μέρει ὁ ἀνθρώπος κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν θεοῦ γέγονε, καθ' ὃ προκόπτων ἀνακαινοῦται». — (φ. 275α). Βιβλίον ιε'. Κεφ. α'. «Περὶ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ νοῦ τοῦ κατ' εἰκόνα τοῦ δημιουργοῦ αὐτοῦ κατασκευασθέντος»... Κεφ. κ'. «Ὅτι ἐν τινι λόγῳ πρὸς τὸν λαὸν διειλέχθη περὶ διαφορῆς τῆς γεννήσεως τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος». Τὸ κεφάλαιον τοῦτο μένει κολοβὸν μετὰ τοῦ κώδικος ἐν ταῖς λέξεσι οὐδὲ γὰρ ἂν εἶραγεν ἡ ἀλήθεια Πορευθέντες βαπτίσαστε πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰ μὴ τριάς ἔσθαι, οὐδὲ βαπτίζεσθαι ἡμᾶς ἐκέλευσεν»...

Ἐκάστου βιβλίου προηγείται ἰδιόρρυθμον ἐπίτιτλον ἐρυθρομέλαν καὶ πίναξ τῶν κεφαλαίων πλήν τοῦ βιβλίου η'.

Κώδιξ τιλοφόρωτος ἐν τῇ ὥα.

Στάχωσις βυρσίνη.

164.

Χαρτ. 0,22 × 0,145. Αἰῶνος XV (φ. 349).

1 (φ. 1α). Λόγος ἀκέφαλος περὶ εὐρέσεως τοῦ Σταυροῦ.

Ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ ἐσπαραγμένῳ φ. 1α. . . κρίνων αὐ . . . πᾶν τὸ πλῆθος . . . μακίριος μελλων . . . Τελ. ἡμέραν ἐν ἧ εὐρέθη ὁ σταυρὸς . . . ὅσοι μνημονεύουσιν . . . Θεοτόκου Μαρίας ἢ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

2 (φ. 6α). **Γρηγορίου Θεολόγου Λόγοι.**

α' (φ. 6α). «Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». — β' (φ. 17α). «Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια».

3 (φ. 236). **Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου** «Εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν ἅγιον Συμεῶνα».

4 (φ. 31α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγοι.**

α' (φ. 31α). «Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». — β' (φ. 36β). «Ἐγκώμιον εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίσους ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων». — γ' (φ. 43α). Εἰς τὸν μύταιον βίον καὶ εἰς ὀφείλειαν καὶ κατάνυξιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν». — δ' (φ. 50α). «Περὶ τοῦ ματαίου βίου».

5 (φ. 52α). **Λόγος ἀκέφαλος.**

Ἀρχ. καὶ μερίμναις διαίγειν καὶ ὄρφανούς γειμαζομένους μὴ ῥύεσθαι. Τέλ. ἐκ δεξιῶν τῆς παραστάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ πρέπει πᾶσα λόξα κτλ.

6 (φ. 546). **Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας** «Περὶ ψυχικῆς σωτηρίας».

7 (φ. 586). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Περὶ ψυχικῆς καὶ σωματικῆς ὀφελείας· λέγονται δὲ οἱ Μαργαρίται τοῦ Χριστοῦ».

8 (φ. 706). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας».

Ἀρχ. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀνὴρ τις ἐν τῇ Λυκίᾳ ὀνόματι Ἐπιφάνιος.

9 (φ. 91α). «Τοῦ μακαρίου **Γεώργίου ἐπισκόπου** Λόγος περὶ νηστείας».

10 (φ. 100α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγοι.**

α' (φ. 100α). «Περὶ τῶν τεθνεώτων καὶ ἀφθόρων νηπίων». — β' (φ. 109β) «Περὶ μετανοίας».

11 (φ. 114α). «Βίος καὶ πολιτεία Ἀδάμ καὶ Εὔας τῶν πρωτοπλάστων».

Ἀρχ. Αὕτη ἡ διήγησις τοῦ βίου Ἀδάμ καὶ Εὔας.

12 (φ. 124β). **Ἐφραίμ τοῦ Σύρου** «Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

13 (φ. 132β). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου».

14 (φ. 142α). «Διήγησις ψυχοφελῆ καὶ ὀφέλτημος περὶ τοῦ βίου τῶν μακάρων».

Ἀρχ. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀνὴρ τις ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ὀνόματι Ζούσιμος.

15 (φ. 152α). «Τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος, ὅτι αἱ ἐξουσίαι τοῦ κόσμου ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμέναι εἰσιν· ἄρα λοιπὸν πᾶς ἄρχων καὶ βασιλεὺς καὶ ἐπίσκοπος ὑπὸ θεοῦ προχειρίζεται».

Περιλαμβάνει χωρία ἐκκλησιαστικῶν πατέρων. Ἔπονται δὲ καὶ ἄλλα ἐρετικῆματα, εἰς ἃ ὁμοίως ἀποκρίσεις μετὰ χωρίων ἐκ τῶν πατέρων. Μένει δ' ἀτελὲς ἐν φ. 214β ἐν ταῖς λέξεσι «καὶ μετρίειν αὐτοῦ τῆς σαρκὸς τε καὶ τῆς θεότητος . . .»

15 (φ. 247α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγοι.**

α' (φ. 257α). Περὶ τῆς ἁγίας Κυριακῆς. — β' (φ. 251α). Περὶ βλασφημίας. — γ' (φ. 253β). Περὶ τῶν προδιδόντων τὰ τέκνα τῷ νέφ διαβόλῳ.

16 (φ. 257β). «Διήγησις ὑφέλιμος ἀπὸ τοῦ ὀπίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου περὶ τῶν ψυχῶν ἐξερχομένων ἐκ τῶν σωματίων».

17 (φ. 261α). «Περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰούδα».

18 (φ. 265β). «Ἠθικὸν πρ'. ὅτι δεῖ τιμᾶν τοὺς ἱερεῖς καὶ φάροι τὸν βίον ὡσιν' αὐτοὶ γὰρ ὑπὲρ ἡμῶν λόγον διδόσιν».

19 (φ. 267β). «Τοῦ Χρυσοστόμου».

«Πῶς ἠφιλομεν ἀσκανδαλίτως μεταλαμβάνειν τῶν θεῶν μυστηρίων, εἴν ἀκούσωμεν, ὅτι ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι σωματικῶς περιπίπτει».

20 (φ. 268β). **Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ** «Κεφάλαιον περὶ τῶν λεγόντων, ὅτι μετὰ τὸν θάνατον ἀνίσταται τὸ τεθνηκὸς σῶμα καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους ἐσθίει καὶ τοῦτο ὁ διοράματος ἴδωτε πυρὶ κατακίωσιν, ἵνα μὴ καὶ ἑτέρους ἀπόλυσιν».

21 (φ. 269β) «Τὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὁφρῖκια».

22 (φ. 271α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγοι.**

α' (φ. 271α). «Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον». — β' (φ. 275α). «Εἰς τὰ Βαῖα».

23 (φ. 281α). **Ἐφροάμ. τοῦ Σύρου Λόγοι.**

α' (φ. 281α). «Λόγος ἐγκοιμιστικὸς εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ πῶς ἐγένετο τίτος Χριστοῦ καὶ περὶ τῆς πράσεως αὐτοῦ καὶ τῆς βασιλείας τῆς ἐν Αἰγύπτῳ». — β' (φ. 318α). «Εἰς τὸ ἀλάβαστρον τοῦ μύρου δι' ἑπτὰ συλλαβῶν».

24 (φ. 327β). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λόγοι.**

α' (327β). «Ὅτε ἐνημεν ὁ Σωτὴρ τοὺς πόδας τῶν ἰδίων μαθητῶν». — β' (φ. 332α). «Εἰς τὴν ἐν τῷ Ἄδῃ τοῦ Κυρίου κατάβασιν καὶ εἰς τὸν λησιτὴν».

25 (φ. 337β). **Ἐπιφανίου Κύπρου** «Εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ Ἄδῃ τοῦ Κυρίου κατάβασιν τὴν μετὰ τὸ σωτήριον πάθος παραδόξως γεναμένην».

Τέλ. (κολ. i). Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ Ἀδάμ πρὸς πάντας τοὺς συγκαταδίκους....

Τὰ πρῶτα 8 φύλλα ἐλλιπῆ μέρους πρὸς τὴν ὤαν, τὸ δὲ φ. 349 στερεῖται τοῦ ἄνω μέρους.

Εἰς τὰ φ. 245 καὶ 246, ἀρχῆθεν ἄγραφα, παρενεγράφησαν τὰ ἐξῆς.

α' (φ. 245α). Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς πρόσδεξαι ἅγιε κύριε, παναγιώτατε δέσποτα. Τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα μέγα πέφυκεν ὄντως καὶ πανυπέριστον. Τῇ γὰρ οὖν

καὶ τοὺς τούτου ἐπιτυχεῖν ἐπιειμένους μεγίστην προσήκει παρὰ τῶν πνευματικῶν πατέρων
 γίνεσθαι τὴν ἐξέτασιν καὶ τὴν ἔρευναν εἰ ἄξιαι τῆς τοιούτου χαρίσματος ὑπάρχουσι. κοπιῶν
 ἔργα. Ἐπειδὴ τοίνυν ὁ ἐμὸς κατὰ πνεῦμα υἱὸς κύριος Παῦλος Γέροντος, ἐκ παιδῶν τῶν
 μετ' ἀφιερωθείς ταυτὴν ἐμπίπτει εἰς ἱεροσύνην ἠσαλευθῆν τῆς δεσποτικῆς καὶ θεῖα εἰκόνη αὐ-
 τὸν παραστησάμενος καὶ τοὺς λογισμοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς πράξεις (ὡς εἰκόσ) διερευνησά-
 μενος, ἄξιον εὖρον τοῦ τοιούτου ἐπαπολύσαι χαρίσματος. Τούτον ὡς δοχεῖον τοῦ παν-
 ὄμορου πνεύματος ἐπιτίθειον τῆς πνεύματός σου δεσποτείας καὶ συνήστημι καὶ ἐπιμαρ-
 τυροῦμαι.

Ἐκ τῆς ἱεροσύνης φιλόθεος ἱερομόναχος καὶ προση-
 γυμένος ὁ Σκούφος πατὴρ πνευματικὸς τοῦ αἰουθεν.

φ. 24β) «*Νικολάου ἱερέως τοῦ Μαλαξοῦ πρωτοπαπᾶ Ναυπλοίου*
 Ἡεὶ τῆς σημασίας τῶν ἐνουμένων δακτύλων τῆς χειρὸς ἱερέως ἐν τῷ εὐλο-
 γεῖν αὐτὸν τὸν χριστιανικόν» χειρὶ εἰς αἰῶνος.

γ (φ 21α), «*Δόξα, ἦχος πλάγιος β'*». Ἀρχ. Τὸν ἥλιον κρέψαντα τὰς ἰδίας
 ἑστίνας. Τῆ αὐτῆ χειρὶ εἰς αἰῶνος.

δ' (φ. 216α). «*Δεῦτα λάθεται φῶς τοῦ ἀνεσπέρου φωτός κλπ.*

ε' (φ. 246β). Διάφορα δοκίμια κονδυλίου ὑπὸ διαφόρων χειρῶν ὄν μεταξὺ

Ἐν τῆ κάτω ἴα τοῦ φ. 242β. 1674 Ἰουλίου· εὐτὰ ἐχάθη τὸ φεγκάρη στήν
 Λακωνίῳ ἡμερᾶ Τριτῆ· ἐπέστη ἕως ὥρας τίσσας.

Ἐν τῆ κάτω ἴα τοῦ φ. 243α. 1658 (Μαρτίου: 11) ἡμέρα Κυριακῆ: ἐφάνε
 ἕνα σημεῖον στὸ ἀστὲρ στήν Ἰάκωνθο: ἀπάνω στὸ καμπαναριὸ στὸν σταθρὸν φοτιᾶς:
 ἔγχε τὴν νύκτα οὐρα ὅσο τῆς νυκτός: τὸ ἦθε το βιγνημέντο· καὶ ἄλλοι πολλοί.

Ἐν φ. 270β παρανεγραφή χειρὶ τοῦ εἰς αἰῶνος σημεῖωμα περὶ τῶν εὐαγ-
 γελίων. Ἀρχ. Ἐγκάρη δὲ τὸ κατὰ Ματθαίω ἄγιον Εὐαγγέλιον ἐν τῆ Ἀνατολῆ.

Ἐν τῆ κάτω ἴα τοῦ φ. 274β ἀνημερὰ τῆς σούτηρο ἐπηρῆς ο ἀντρας τῆς τῆ
 Ἀ. καὶ στῆτοδὶας ντα Βερὸπούστῆς τὴν ἐπηρῆς καὶ στο πῆδᾶγο καὶ το εγρᾶψε ο ἀδρεφό τῆ
 ο Κόσταντης.

Κοσμεῖται ἐν ἀρχῇ ἐκάστου λόγου ὑπὸ κομποῦ ἐγγρώμου ἐπιτίτλου.
 Στάχωσις νεωτάτη.

165.

Χαρτ. 0,215x0,135 Αἰῶνος XVI (φ. 395)

1 (φ. ὄα). «*Ἀναγνωστικὸν τῶν δεσποτικῶν ἐορτῶν καὶ ἐταίρων*
κρίων: ἀρχόμενον ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου.»

α' (φ. 7α). «*Μὴν Σεπτέμβριος εἰς τὰς σι· τοῦ γεγονότος θαύματος παρὰ*
τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ· ἦτοι ἐν Χώναις.» Ἀρχ. Ἡ ἀρχὴ τῶν ἱαμάτων καὶ
 ἐπιειών.—β' (φ. 16α). *Ἰωάννου Χρυσσοστόμου «Λόγος τῆς ὑπεραγίας Θεο-*
τόκου.» Ἐν τῆ κάτω ἴα γραφῆ κοκκίνη δοκίμιον τοῦ κονχάρους.—γ' (φ. 28α).

«*Οπτασία τοῦ μεγάλου βασιλέως Κοινσταντίνου περὶ τοῦ τιμίου καὶ ζωο-*
ποισοῦ σταυροῦ.» Ἀρχ. Βασιλεύοντος Κωνταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ θεοσεβεστάτου
 ἀνδρός.—δ' (φ. 34α). «*Μαρτύριον τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος*
Ἀμνητριίου.» Ἀρχ. Εἶχε μὲν τὰ ρωμαίων σκῆπτρα Μαξιμιανός.—α' (φ. 44β)·

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ἐγκώμιον εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἢτε προσηγέθη ἐν τῷ ναῷ τριετίξουσιν ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων.— ε' (φ. 51α). Ἀνθίμου Κρήτης τοῦ δμολογητοῦ Λόγος εἰς τὴν κατὰ σάρκα γεννησιν τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ.— ζ' (φ. 68). Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου Εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὴν ἀγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τὴν Ἄγγελον καὶ εἰς τὸν Συμεών.— η' (φ. 76α). «Λόγος περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου». θ' (φ. 81α). Ἰωάννου Χρυσσοστόμου «Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου».— ε' (φ. 86β). «Ἡ μετὰ τὴν γεννησιν τοῦ ἐπιστηθίου τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου παρθένου τοῦ ἐπιστηθίου». ια' (φ. 97α). «Ἡ σύναξις τῶν ἁγίων ἐξ ἀποστόλων τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφήμων». — ιβ' (φ. 100β). Ἰωάννου Χρυσσοστόμου Εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ μετεμορφωσιν. ιγ' (φ. 105). Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου».— ιδ' (φ. 109β). Ἰωάννου Χρυσσοστόμου Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου.— ιε' (φ. 112β). Σωφρονίου Ἱεροσολύμων «Πῶς τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας».— ις' (φ. 136α). Πατερικόν. Περιλαμβανονται ἐν τῷ Γερμανικῷ 1 (φ. 136α). «Λόγος λίαν ψυχωφελής». 2 (φ. 137α). «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ Ἄρχ. Δεῦτε ἀγαπητοί μου, δεῦτε πατέρες καὶ ἀδελφοί μου τὸ ἐνλεκτὸν ποιμνιον τοῦ πατρὸς εἰ ἐσφραγισμένοι».— 3 (138 β). Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας. Πρὸς τοὺς ἀποταξυμένους». 4 (φ. 154α) «Στεφάνου Ἐπιφανίου Ἐπιφανίου τοῖς ἀποταξομένοις» 5 (154β). «Τοῦ Ἀββᾶ Μακαρίου Περὶ ἡσυχίας». 6 (φ. 158α). «Ἐκ τῶν παραγγελμάτων τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ διδασκάλων». — 7 (φ. 159α). «Διδασκαλία ἁγίου γέροντος». — 8 (φ. 165β). «Τοῦ μακαρίου Μάρκου ἐκ τῆς δευτέρας αὐτοῦ ἐπιστολῆς». — 9 (φ. 167α). «Περὶ τῆς καθόδου τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ τοῦ θανάτου τοῦ ταπεινοῦ Εὐπρεπανοῦ». Ἐν φ. 171α. «Ἐντεῦθεν λέγονται αἱ τοῦ χήματος κατηγήσεις».— ιη' (φ. 182α). «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρου Νικήτα».— ιθ' (φ. 203α) «Τοῦ Ἀββᾶ Ἡσαΐου Ἐρημίτου». — κ' (φ. 217α). Ἐφραίμ τοῦ Σύρου «Ἐρημίτης καὶ περὶ τῆς θείας ἀνταποδόσεως».— κα' (219α) «Θαῦμα γενόμενον ἐν τῇ εἰκόνι τοῦ Χριστοῦ ἐν τοῖς Χαλκοπρατίμιν».— κβ' (φ. 212α). Ἰππολύτου Ῥώμης «Περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχριστοῦ καὶ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».— κγ' (φ. 238α). Ἰωάννου Χρυσσοστόμου «Εἰς τὰ βαΐα».— κδ' (φ. 244β). «Τοῦ αὐτοῦ «Εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκὴν».— κε' (φ. 251β). Τοῦ αὐτοῦ «Εἰς τὰς δέκα παρθένους».— κς' (φ. 257β). «Εἰς τὸ ἀλάβαστρον τοῦ μύρου δι' ἑπτὰ συλλαβῶν».— κζ' (φ. 267β). Ἰωάννου Χρυσσοστόμου «Εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα καὶ εἰς τὸν μυστικὸν δεῖπνον τοῦ Σωτῆρος καὶ κατὰ Ἰουδαίων καὶ μνησικάκων». — κη' (φ. 287β). Ἰωάννου Χρυσσοστόμου «Εἰς τὴν ἐν τῷ Ἄδῃ τοῦ Κυρίου κατάβασιν καὶ εἰς τὸν ληστήν».— κθ' (φ. 296α). Ἐπιφανίου Κύπρου. «Εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν τοῦ ἀπο Ἀριμαθείας καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ Ἄδῃ τοῦ Κυρίου κατάβασιν τὴν μετὰ τὸ σωτήριον πάθος παραδόσεως γενόμενην».— λ' (φ. 308β). «Τῇ Κυριακῇ τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ σωτηρίου Πάσχα τοῦ αὐτοῦ κυροῦ Φιλοθέου».

2 (φ. 315α). «Διήγησις πάνυ ὀφελίμος».

*Αρχ. Ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ Θεοδοῦσιος ὁ πιττότατος βασιλεύς.

3 (φ. 319α). Ἰωάννου Χρυσοστόμου «Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν».

4 (φ. 322β). Τοῦ αὐτοῦ «Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια».

5 (φ. 329α). Ἀθηναίου Ἀλεξανδρείας «Θαύμα παράδοξον περὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν Βηριτῇ πόλει πόλει λέγεται δε τῇ Κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας».

6 (φ. 332β). «Τῇ Κυριακῇ β' τῶν νηστειῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου».

7 (φ. 337α). «Κυριακῇ εἰς τὴν πρὸς κύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ πατρὸς λόγος τοῦ ὁσίου πατρὸς Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου».

8 (φ. 340α). Ἰωάννου Χρυσοστόμου «Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθεοῦ εὐαγγελίου εἰς τὴν δ' Κυριακὴν τῶν νηστειῶν».

9 (φ. 344α) Ἐφραὴμ Σύρου «Νουθέτησις πρὸς ἀδελφοὺς εἰς τὸν πλούσιον καὶ εἰς τὸν Λάζαρον τῇ ε' τῆς ε' εὐδομάδος».

10 (φ. 347β). Ἰωάννου Χρυσοστόμου «Ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαίου εὐαγγελίου τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων νηστειῶν τῇ ε'».

11 (φ. 350β). Ἰωάννου Χρυσοστόμου «Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον».

12 (359β). Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως «Εἰς τὰ βαῖα καὶ εἰς τοὺς παίδας».

13 (φ. 363α). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ».

14 (φ. 373α). «Περὶ τοῦ εἴδους τῆς Θεοτόκου».

Αρχ. Ἦν δὲ τὸ ἦθος τῆς Πανάγνου ἡμῶν θεομήτορος σεμνὸν καὶ τῇ ἡλικίᾳ μέση

15 (φ. 373β). Ἐφραὴμ Σύρου «Λόγος περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Τὸ δεύτερον μέρος τοῦ κώδικος (ἀρ. 2—15) γεγραμμένον ἄλλη χειρὶ τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος. Ἐν δὲ τῷ προτασομένῳ τοῦ πρώτου μέρους (φ. 5α—6β) πίνακι περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἐν τῷ δευτέρῳ λόγοι ὑπὸ ἰδιαιτέραν διαίρεσιν ἐπιγραφομένην «Ἔτεροι λόγοι οὐκ ἴσαν ἐν τῷ παρὸν βιβλίῳ». Τοῦ δὲ ὑπ' ἀρ. 13 τὸ πλεῖστον μέρος γέγραπται ἄλλη πάλιν χειρὶ. Ἐν δὲ φ. 313β τάδε, ἀναφερόμενα εἰς τὸ πρῶτον μέρος Θεοῦ τῷ λόγῳ καὶ πόνος Κωνσταντίνου. Ἐτελοῦσθ ἐπι ἔτους ἰνδικτιῶνυς ζς' ἡλίου κύκλοι ε', κύκλοι εζ' σελήνης θεμέλιον ε' ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κς'. ἀφνη ὦ Ὀκτωβρίῳ κε :

Ἐν δὲ φ. 311α τῇ αὐτῇ χειρὶ οἱ ἑξῆς στίχοι·

Γράψαντι προστάξαντι, Χριστέ μου, σῶσον.
τὸν δακτύλοισι γράψαντα, ἀπὸ καρδίας
σῶν κεκτημένων, τῶν ἀναναγινώσκόντων
μετὰ πάσης γὰρ εὐχῆς καὶ προθυμίας,
φύλαττε τὸν δούλον σου. Τριάς ἢ τρισολβία
τῆς σῆς δεξιᾶς (ἐκ τοῦ δεξιᾶς) γένοιτο παραστάτης
ὧ τῶν πόνων, αἴτιος ὧ θεοῦ λόγος.
Κωνσταντινίου τέλανος, τάχα καὶ θύτου
(τὰ καὶ θύτου διαγεγραμμένα)

Βιβλιωδέτης δὲ γραφεὺς Βουτζανσιίου
Ἔγνωκα νῦν γράψασθαι τοὺς λόγους τούςδε,
λάλημα καὶ κτύπημα σεπτῶν λογίων
ἀνθρώπων πάντων, πρόξενον εὐφημίας
εἰς ἀγγέλων καύχημα, δαιμόνων πτώσις
καλῶν ἀπάντων προξενούντα τοῖς πάσι,
μισῶν, ἐλέγχων τῶν δεινῶν τὴν κακίαν
Ἵμῶν δοξάζων τοῦ θεοῦ μου τὸ κράτος,
νῦν δὲ καὶ ἀεὶ καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Τὰ φ. 1—4, 67β, 135β, 166α, 199β—202β, 329β—328β καὶ 395 ἄγραφα.
Εἰς φ. 1α καὶ 395α, παρενεγράφησαν δοκίμια κονδυλίου.

Ἐν ἀρχῇ τῶν κεφαλαίων τοῦ πρώτου μέρους ἐγχρωμα ἐπίτιτλα ἰδιο-
ρυθμα.

Κῶδιξ τιλφόβρωτος ἐν τῇ ᾧα.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων περιβεβλημένων ὑπὸ βύρσης μεθ'
ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

166.

Χαρτ. 0,215×0,145. Αἰῶνος XVI (φ. 358).

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ

Τὰ φ. 1, 357β καὶ 358 ἄγραφα, μόνον δ' ἐν τῷ φ. 357β ἐγράφησαν κερ-
ρῶ χρώματι τάδε· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Βαρλαάμ πόνος.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περικαλυπτομένων ὑπὸ βύρσης μεθ'
ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Σῶζεται ὁ ἕτερος τῶν θηλυκωτήρων.

167.

Χαρτ. 0,205×0,15. Αἰῶνος XIX (φ. 207).

«Ἀνθολογία τῆς Καινῆς Διαθήκης» περιέχουσα τεμάχια τινὰ καὶ
σημειώσεις ἐπωφελεῖς, ἐξαχθεῖσας ἐκ τῆς μελετωμένης ἑπτατόμου ἐκ-

δόσεως τοῦ Θ. Πρωμακίτου 1850 τῆ φεβρ. 27.»

Ἐν τέλει Πίνακες εἰς τοὺς εὐαγγελιστάς. Ἐν φ. 203γ. Ἐν Μεσολογγίῳ τῆ 11 Ὀκτωβρίου: 1850 ὁ Σχολάρχης Μεσολογγίου Γεώργιος Γαζής ὁ ἐκ Δελφινακίου τῆς Ἠπείρου.

Τὰ φ. 1β, 206β καὶ 207 ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

168.

Χαρτ. 0,22 X 145. Αἰῶνος XVIII (φ. 178).

Ἀρχὴ σὺν τῷ θεῷ ἁγίῳ τοῦ Εἰρηολογίου τοῦ καλλοπισθέντος παρὰ τοῦ τιμιοτάτου νομοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐν ἱερέσι κυρ **Μιχαλασίου ἱερέως**».

Ἐν φ. 178α· Ἐγράφοι δια χειρὸς καμοῦ του εὐτελοῦς Γαβριήλ (ἀνωθεν Βατιμπελά) του ἐκ νῆσου Πάρου. Καὶ κατωτέρω ἄλλη χειρὶ· Ὑπάρχει καμοῦ Ὀλίου ἐκ χώρας Τζιθῶν

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῇ ἐμπροσθίᾳ πινακίδι καὶ ἐν φ. 1β, 2 καὶ 178β δοκίμια κονδυλίου καὶ ἀτεχνότατα σκαριφήματα. Ἐν φ. 1α· Ἐνθύμησις διὰ νά φτιαγῆς μελάνι».

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μετὰ χρυσῶν ἐπιτυπωμάτων, ὧν λείπει ἡ ὀπισθία.

169.

Χαρτ. 0,22 X 0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 333).

«Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς παρούσης ἀνθολόγίας, ἣτης περιέχει ἅπαντα τὰ νέα μαθήματα τῶν ἡμετέρων διδασκάλων, τὸ δὲ παρὸν σύνθεσις κυρ **Πέτρου λάμδαρίου** τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας».

Τὸ περικάλυμμα ἀποτελοῦσι ναυτιλιακαὶ διασαφήσεις οἱ αἱ τοῦ ἀριθ. 142. Ἐν ταῖς ἐμπροσθίαις μετὰξὺ παραγεγραμμένων δοκιμίων κονδυλίου καὶ τάδε τῷ πανοσιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφῷ κυρ Βερβολομαίῳ ἀσπασίῳ ὁ σὸς ν'θνλ. (—Ναθαναήλ) καὶ Ἰωαννίκιος πρωτοσύγγελος.

Στάχωσις διὰ βύρσης μεθ' ἄπλων ἐπιτυπωμάτων.

170.

Χαρτ. 0,18 X 0,12. Αἰῶνος XVIII (φ. 27).

Εὐχαὶ **Μάμαντος, Μοδέστου, Τρύφωνος**.

Ἐν φ. 25α κ. ε. Εὐαγγέλιον τῆ του κατὰ Μάρκον χειρὶ ιδ' αἰῶνος.

Στάχωσις νεωτάτη.

Χαρτ. 0,162X0,10. Αἰῶνος, XVI (φ. 308).

Νομοκάνονον ἐκλελεγμένον ἀπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα κεφάλαια τῶν θείων νόμων τὰ πλέον ἐκλεκτότερα».

«Περὶ πνευματικοῦ πῶς κίμνη χρεια νὰ εἶναι· κεφάλαιον νὰ πατριαρχου τοῦ Ἠηστουτοῦ».

Προτάσσεται ἀκέφαλος πίναξ τῶν κεφαλαίων, ἀρχόμενος ἀπὸ κβ' «Περὶ τήμβουρχου, καὶ ἱεροσυλίας» κγ' «Περὶ ἑπιτορκίας καὶ ψευδομαρτυρίας» Τέλ. (ζολ. ι, ε' «Ἐάν μόνος κάμη εὐχαίλεον ;»

Ἐν τέλει α' (φ. 232). «Οἱ πατριαρχαὶ τῆς Κωνσταντίνου πόλεως Νέας ἡώμης ὅσαι ἐπατριαρχευσαν αὐτὴν ἀπαρχῆς ἕως τῆς σήμερον ὁποῦ εἶναι ἔτος ζπ' Ἰνδικτιῶνος ιε' μηνὶ Μαΐῳ καὶ πόσους χρόνους ἔκαμε καθένας (ἐκ τοῦ κείνου) εἰς τὸν ὑψηλῶτατον πατριαρχικόν θρόνον, καὶ ποῖοι ἐξεβλήθησαν ἐκ τοῦ θρόνου».

β' (φ. 240β). «Περὶ τῶν βασιλέων ὁποῦ ἐβασίλευσαν τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἀριθμεῖται ὡς «Κεφάλαιον σιθ'» τοῦ Νομοκάνονος.

Μετὰ Κωνσταντίνον τὸν Παλαιολόγον ἔπονται Μεχμετής, Μπεγιαζήτης, Σελήμης, Σουλεϊμάνης.—γ' (φ. 2683) «Κεφάλαιον σκ'. Τάξις προκαθεδρίας ὁσιοτατων πατοιαρχῶν καὶ αἱ μητροπόλεις καὶ ἀρχιεπισκοπαὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται τὴν σήμερον καὶ εἶναι ὑποκειμεναὶ τῇ βασιλίδι Κωνσταντινούπολει». —δ' (φ. 271α). «Κεφάλαιον σκα. Περὶ τοῦ Βασιλέως Ἰουστινιάνου τοῦ μεγάλου· πότε ἐκτησε τὴν Ἁγίαν Σοφίαν καὶ ἄλλα μοναστήρια καὶ περὶ τὰς τιμὰς ὁποῦ ἐδωρήσατο τοῦ ἀρχιερέως τοῦ ἕρους τοῦ Σινᾶ». —ε' (φ. 273α). «Κεφ. σκβ'. Περὶ ποῖοι τῶν μητροπολιτῶν ἔχουν σήμερον ἐπισκοπίας». —ς' (φ. 275α). «Περὶ τῶν μητροπολιτῶν ποῖοι λέγονται ὑπέρτιμοι καὶ ἔξαρχοι· ποῖοι δὲ ὑπέρτιμοι μόνον». —ς' (φ. 276 ι). «Κεφάλαιον σκδ'. Γα τῶν ἀρχιερέων ὁρφήκια καὶ αἰνεργεῖαι αὐτῶν». Ἐπονται ἄλλα περὶ τύπων ἐπιστολῶν πρὸς πατριαρχαζ, μητροπολίτας κτλ. καὶ τύπων ἐγγράφων. Ἐν τέλει ι (φ. 303α). «Τοῦ Σιναίου ὄρους χρυσόβουλον τοῦ αἰδίδιμου βασιλέως Ἰουστινιάνου· ὃ ἐδωρήσατο εἰς τὸν ηγουμένον τοῦ αὐτοῦ ὄρους». Ἀρχ. Σιν θεῖο ἀγίῳ ζακικὸν ἀπὸ τοῦ παλαιῦ κωδικίου. — 2 (φ. 304β). «Χρυσόβουλον τοῦ αἰδίδιμου βασιλέως Ἰουστινιάνου, ὃ ἐδωρήσατο εἰς τὸν τοῦ Σινᾶ ὄρους ἡγουμένον». Ἀρχ. Εἰδὲ καὶ ἀνδράσι των περι δεξιῶς εἰς ὑπηρετῶν βασιλέων ἀρχόντων. Ἐν τέλει κατὰ μῆνα Ἰούλιον Ἰνδικτιῶνος ιθ'. —3 (φ. 307α). «Μαρτυρία πνευματικοῦ. Κεφάλαιον σνα».

Ἐν τέλει Τὸ παρὸν νόμισμα ἀρχαῖον δια χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ἡσίου Ἱερομονάχου τοῦ Κρῆ καὶ ὁ ἀπακτίσας αὐτὸ λεγων δια τὴν ψυχὴν μου ἔνα Κύριε ἐλέησον Κεὶ κατωτέρω. Ἡσίου Ἱερομόναχος Ἰ (δυσανάγνωστα) της λεγόμενος Μάμαλος (ι) ὁ Κρῆ καὶ κατωθεν ἄλλη χειρὶ Μαμαλος ι: ὁ Κρῆς.

Ἐν φ. 308α σημεῖωμα 27 Ἰανουαρίου 1800 περὶ πάντε γροσίων.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῇ ὀπισθίᾳ πινακίδι 1779. Ἰωνίου δεκα ἔθων τε περὶ α ἰς τὸ σκόλιον.

Στάχσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων ὑπὸ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

172.

Χαρτ. 0,14 X 0,19. Αἰῶνος XVI (φ. 55).

1 (φ. 9α). Εὐχή συγχωρητικὴ (ἰκέφαλος).

2 (φ. 116). «Εὐχαὶ εἰς τὸ ἀπομυρῶσαι τινά».

3 (φ. 145). «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ».

4 (φ. 26α). «Ἀκολουθία ἐπὶ σαγωγικῆς ἤτοι εἰς ἀρχάριον βρασο-
φοροῦντα».

5 (φ. 29α). Εὐχή ἐπὶ εὐλογία σταφυλῶν.

6 (φ. 30α). Ἄλλαι εὐχαί.

Διὰ διαφόρων χειρῶν.

7 (φ. 386). «Εὐχαὶ εἰς τὸ ἀπομυρῶσαι τινά». (κολ.).

Ἐν φ. 1—8 καὶ 42—45 διὰ διαφόρων χειρῶν ἐν κακογραφίᾳ ὀνόματα προσέσεως, λογαριασμοὶ ἐξόδων, κατάλογος κτηνῶν μονῆς τινος καὶ διάφορα δοκίμια κονδυλίων. Μεταξὺ τούτων ἐν φ. 41β καὶ τότε σὺν τοῖς ἔλλοις Διονυσίου ἱερομονάχου καὶ ἐν φ. 42β Ὁ παρὼν ἁγιασμός, ὑπάρχει τοῦ πατρὸς Διονύσι καὶ ὅπως τὸν παρὶ νὰ ἔχη τὴν κατάραν τῆς Παναγίας καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Στάχσις βυρσίνη μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

173

Χαρτ. 0,145 X 0,97. Αἰῶνος XVII (φ. 56).

1 (φ. 16). Ἰωάννου Χρυσοστόμου «Λόγος περὶ εὐχῆς καὶ νηστείας».

Ἄρχ. Σήμερον ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ τὸν ἱεῖατρον προσκυνήσωμεν.

2 (φ. 10α). «Σημεῶν τοῦ Θεομαστοῦ ὄρους Λόγος περὶ τοῦ ἀεὶ ἐνῶ ἔχειν τὴν ἡμέραν τῆς Ἐξόδου αὐτοῦ».

3 (φ. 186). Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ

4 (φ. 366). Ἰωάννου Χρυσοστόμου. «Εἰς τὸν μάταιον εἶναι καὶ περὶ κατανύξεων».

5 (φ. 41). Ἐτεραι διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

α'. «Τοῦ αὐτοῦ Περὶ ἡτυχίας». Ἄρχ. Ἀδελφός ἐπιώτησε γέροντα κώδιξ ἀστάχτος.

174.

Χαρτ. 0,20 X 0,14. Αἰῶνος XVII (φ. 325).

1 (φ. 1α). «Βιβλίον ὀρθότατον περιέχον στίχους πολιτικοῦς κατα-

πολλά ψυχοφελείς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, εἰς τὴν μακαρίαν Τριάδα, εἰς τὸ μάταιον κόσμον, εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν καὶ ἕτερα διάφορα πρὸς ψυχικὴν ὠφέλιαν χρῆζοντα. Γράφονται παρὰ ἱερομονάχου Ἰωσήφ Βαροτζάγγη-αχῆς Φεβρουαρίου κ'.

Γεγραμμένα κατὰ δύο σελίδας. Στίχοι ὁμοιοτέλευτοι ἐν ὄλῳ περὶ τῆς 6200.

2 (φ. 56α). **Χριστοφόρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδροῦ** Λόγος φανερός τινι ὁμοιώθη ὁ ἀνθρώπινος βίος καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων».

3 (φ. 63α). **Ἀθανασίου Ἀλεξανδροῦ** «Ῥήσεις καὶ ἐρμητικαὶ τῆς θείας Γραφῆς».

4 (φ. 69α). «Ἐκ τοῦ γεροντικοῦ λόγος ὠραῖως».

5 **Ἄρχ.** Ἐνας ἀδελφός, ἀπελθὼν εἰς ἰατρὸν εἶπε· τάχα εἶναι βότανον τινὰ ὁποῦ γὰρ ἰατρῶσι.

6 (φ. 72α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λόγοι.

α' (φ. 72α). «Εἰς τὸ μὴ προσηλωσθαι τοῖς βιωτικοῖς».

β' (φ. 94α). «Περὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος».

6 (φ. 104α). «Περὶ τοῦ ματαίου βίου ἀποταγῆς. Λόγος ἀσκητικὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου καθηγουμένου τῶν ἐν Σινᾷ ὄρει μοναχῶν περὶ ὑποταγῆς καὶ ἀναχωρίσεως».

7 (φ. 126α). «Ὁμιλίαι εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ προφήτου καὶ βασιλέως Δαβὶδ μεταφρασθεῖσαι ἐκ τῆς ῥωμαϊκῆς διαλέκτου εἰς τὴν τῶν Γραικῶν παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις πνευματικοῦ κυρίου Κοσμά συγγέλου Σερόων καλλοπισθέντα δὲ καὶ διορθωθέντος παρὰ τοῦ ἐν ἱεραῖσιν ἐλλογιμωτάτου κυρίου Μιχαήλ ἱερέως τοῦ Ἀγαπητοῦ κήρυκος τοῦ θεῖου Εὐαγγελίου τοῦ Κρητός, ἐν οἷς λόγοις ἐξ αὐτοῦ προσήματα τινὰ καὶ ἐπίλογοι προσετέθησαν μαρτυρίαι ἐκ τῶν θείων γραφῶν καὶ ἱερῶν διδασκάλων εἰς κοινὴν τῶν ἐντυγχανόντων ὠφελεία».

Λόγοι κη' ἐν τῇ καθομιλημένῃ, ὄν πίναξ χειρὶ τοῦ 10' αἰῶνος ἐν φ. 323.

Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου τῶν 1—7 μικρὰ κομψὰ ἐρυθρὰ ἐπίτιτλα, ἐν δὲ ἀρχῇ ἐκάστου τῶν ἐν τῷ ἄφ. 7 λόγων ἀνά δύο κομψὰ κοσμήματα.

Σώζεται καὶ μεταξωτὸς κόκκινος σελιδοδείκτης.

Τὰ φ. 70, 71, 101β—103β, 322β, 324 καὶ 325 ἄγραφα.

Στάχσις διὰ ξυλίνων πινακίδων μεθ' ἀπλῶν ἰδιορρυθμῶν ἐπιτυπωμάτων. Σώζεται καὶ τὸ σιδήριον τοῦ ἑτέρου τῶν θηλυκωτήρων.

175

Χαρτ. 0,20 X 0,145. Αἰῶνος XVI (φ. 141).

«Νέον νόμιμον πλουσιώτατον πάνυ νοουθεσίαν πρὸς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια».

Ἄρχ. Ὁ δέχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι τύπος ἀγαθὸς τῶν πάντων.

Προτίσεται ἀνεπίγραφος πίναξ τῶν κεφαλαίων, ἀρχόμενος ἀπὸ γ' «Περὶ κληρικοῦ ἐγγύας διδόντος καὶ τί ἐστὶν ἐγγύα». — δ' «Περὶ κληρικῶν ἐχόντων δίκας καὶ ἀπερχομένων εἰς δικαστηρια κοσμικά» . . .

Τὰ φ. 1-6 καὶ 139-141 ὡς καὶ τὰ παράφυλλα τὰ συγκεκριημένα τῶ περικαλλύματι ἐπὶ διαφόρου χάρτου περιέχουσι χειρὶ νεωτέρῃ διατάξεις ἐκ τοῦ νομοκάνονος, περὶ τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφειβήτου, πίνακα κεφαλαίων νομοκάνονος καὶ ἄλλα τινά.

Στάγωσις βύρσινη μεθ' ἄλλῶν ἐπιτυπωμάτων.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Τὰ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν δημοσιευθέντα ἐκ τοῦ Παλατινοῦ κώδικος 367 ὑπ' ἀριθμὸν 39, 40, 41 καὶ 42 ἔγγραφα (σελ. 144—147) ἔχουσι κατὰ μίθῃ δημοσιευθῆ ὑπὸ τοῦ Λάμπρου καὶ ἐν τόμῳ ΙΔ' σελ. 14—17 ὑπ' ἀριθμὸν 1, 2, 3, καὶ 4 ὡς περιεχόμενα ἐν φύλλοις 19α—21α τοῦ βατικανοῦ κώδικος, ἐνῶ, ὡς καὶ ἐκ τῶν φωτογραφιῶν τοῦ κώδικος τούτου φαίνεται περιέχονται ἐν φ. 119α—121α.